

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 12 februari 1901, kl. 1 e. m.

Utlåtande, angående ifrågasatta ändringar i reglementet för riksbankens styrelse och förvaltning samt med anledning deraf föreslagna förändringar i gällande aflöningsstat för fullmäktige i riksbanken.

Till bankoutskottet har öfverlemnats en inom Första Kammaren af herr *Lithander* väckt motion, n:o 23, om ändring i aflöningsstaten för fullmäktige i riksbanken, deruti motionären hemställt, att Riksdagen måtte besluta

dels att från innevarande års början å riksbankens aflöningsstat, i hvad den afser fullmäktige, anvisa hvad som erfordrades för att från nuvarande 12,000 kronor höja de aflöningsbelopp, som äro anslagna dels åt deputeraden för den inre förvaltningen till 17,000 kronor och dels åt deputeraden för utrikes vaxelrörelsen till 20,000 kronor;

och dels att, med uteslutande från aflöningsstaten af nuvarande arfvodet till en biträdande deputerad, å samma stat uppföra för två vice deputerade ett särskildt arfvode åt dem hvar af 6,000 kronor utöfver fullmäktigearfvodet, så att hvardera af dessa vice deputerade komme att uppbära 10,000 kronor årligen;

samt att utskottet i samband dermed måtte föreslå de förändringar i bankoreglementet, som till följd deraf kunde erfordras.

Efter att hafva berört den viktiga ställning, som riksbanken genom 1897 års lag för riksbanken skulle komma att från och med 1904 års början intaga, öfvergår motionären till en redogörelse för utvecklingen

af deputeradeinstitutionen inom bankofullmäktige från och med 1867 års riksdag, i hvilket afseende erinrats, *dels* att, enligt beslut vid sistnämnda riksdag, fullmäktige skulle inom sig utse två deputerade för den dagliga förvaltningens handhafvande (och två suppleanter) med rättighet derjemte att, derest så nödigt ansåges, välja en bland öfrige fullmäktige att, jemte endera af deputerade, besörja bankens vaxelärenden, *dels ock* att de arfvoden, som då tillika bestämdes för fullmäktige, voro:

sju fullmäktige, honorarier, hvarje å	rdr 1,600: —	
fem arfvoden för de fullmäktige, som deltog i diskontstyrelsen, å	» 1,600: —	
fullmäktiges ordförande, utöfver honorariet	» 1,600: —	
två fullmäktiges deputerade, utöfver honorarium, hvardera	» 8,000: —	
en särskild deputerad för vaxelärenden, i händelse en sådan finnes behöflig, utöfver honorarium, högst.....	» 3,200: —	
<i>dels ock</i> att, efter vid 1870, 1873, 1874 och 1878 årens riksdagar vidtagna smärre förändringar i aflöningsstaten för fullmäktige, densamma fortfarande upptager de anslagsposter, som vid 1878 års riksdag blifvit fastställda, nemligen:		
sju fullmäktigearfvoden, hvarje å	kr. 4,000: —	= kr. 28,000: —
två deputerade, derutöfver, hvardera.....	» 8,000: —	= » 16,000: —
en biträdande deputerad.....	» 3,000: —	= » 3,000: —
den fullmäktig, som har sig anförtrodd tillsynen å Tumba bruk och sedeltryckeriet	» 1,000: —	= » 1,000: —
		<hr/> Kr. 48,000: —

Till stöd för motionen har slutligen anförts:

»Beloppen af de arfvoden, som sålunda blifvit för fullmäktige bestämda, synas mig gifva vid handen, *dels* att man utgått från att fullmäktigeuppdraget af dem, hvilka med ett sådant hugnades, skulle mottagas mindre för den dermed förenade aflöning än med hänsyn till den utmärkelse, som Riksdagen genom ett dylikt uppdrag lemnade, *dels* att det ingalunda förväntades, att de till fullmäktige valde personer skulle för utöfvandet af detta uppdrag vara skyldige att odeladt egna sin tid och sina krafter åt detsamma. I fråga åter om deputeradearfvodena vill det synas, som om man, åtminstone så vidt af ofvan anförda utskottsuttalande kan bedömas, verkligen afsett, att dessa arfvoden borde tillmätas så pass drygt, att de fullmäktige, som utsåges till deputerade,

sattes i tillfälle att egna hela sin tid och sina krafter åt riksbankens skötsel. Det var utan tvifvel i sådant syfte, som 1867 års bankoutskott vid beräkandet af de arfvodesbelopp, som åt hvardera af de båda deputerade borde anslås, uttalade den mening, att ersättningen borde vara sådan, att den motsvarade eller åtminstone icke understegde hvad personer med de kvalifikationer, som af deputerade borde fordras, kunde genom enskild verksamhet förskaffa sig.

Sedan den tiden hafva mer än trettio år förflutit, under hvilka riksbankens ställning blifvit en helt annan än då, så att nu endast några få år återstå, till dess riksbanken skall såsom centralbank öfvertaga uppgifter af den mest betydelsefulla art.

Jag har med afseende härfpå uppställt den frågan, huruvida icke de stora förändringarna i riksbankens ställning borde motsvaras äfven af några förändringar i riksbankens aflöningsstat, i hvad denna afser riksbankens styrelse.

Härutinnan synes mig, hvad först angår den af de båda deputerade, som har att öfvervaka den inre förvaltningen eller bankens, så att säga, embetsverksmessiga funktioner, böra tagas i betraktande, att, då å honom hvilat tillsynen öfver de redan varande och blifvande afdelningskontoren i orterna — snart 21 till antalet — ordnandet af arbetena å de många kontor eller kassor, på hvilka riksbankens verksamhet förgrenar sig, kassainventeringar och så vidare, denne deputerad har sig förelagda uppgifter, hvilka äro af den omfattning, att de kräfva sin man, som helt och odeladt kan egna sig åt desamma. Och då kontinuitet i den verksamhet, som det åligger deputeranden för den inre förvaltningen att utöfva, svårigen lär kunna undvaras, föreställer jag mig, att vid hans sida bör ställas en vice deputerad, som beredes tillfälle att sätta sig in i de hit hörande göromålen och måhända anförtros att handhafva någon gren af dem. Då ordinarie deputeraden åtnjuter ledighet eller eljest har förfall, skulle naturligtvis vice deputeraden handhafva dennes befattning, hvarigenom kontinuiteten i ledningen blefve tryggad.

Vidkommande derefter deputeraden för utrikes vaxelrörelsen, vaxeldeputeraden, hvilken närmast har till uppgift att öfvervaka och leda bankens finansiella och affärsverksamhet, torde jag icke behöfva särskildt motivera min uppfattning, såväl att för skötseln af denna riksbankens viktigaste uppgift behöfves en deputerad och en vice deputerad med en fördelning af göromålen, som af fullmäktige eller bankoutskottet

närmare må bestämmas. Naturligtvis böra dessa båda deputerade vara verkliga affärsmän af bepröfvad duglighet och rättrådighet.

Med nu gjorda antydningar anser jag mig hafva gifvit tillräckliga skäl för min uppfattning af hvad som bör göras med afseende på bankofullmäktiges arfvodesstat. Det är gifvet, att det här ingalunda kan blifva fråga om att anslå så höga aflöningsbelopp, som t. ex. utgå till direktörer i enskilda bankbolag, af hvilka många lemna aflöningar, som utgå till 2 eller 3 gånger den summa, som torde kunna påräknas för riksbankens ledare. En så betydlig förhöjning torde ej heller vara behöflig, då det nemligen nog framgent som hittills skall visa sig, att Riksdagen kan för sina förtroendeposter i riksbanken påräkna personer, som icke ensamt mottaga de hedrande uppdragen med hänsyn till den dermed förenade inkomsten, utan som lika mycket fästa afseende vid och värdera det ärofulla i ett dylikt uppdrag.

För närvarande äro deputerade arfvodena till siffran alldeles lika, och det skulle därför kunna ifrågasättas att, i fall, såsom jag sökt visa, en förhöjning i arfvodena bör göras, låta denna höjning äfven blifva till siffran lika. Men utan att vilja underskatta betydelsen af vare sig den ene eller andre deputeradens verksamhet, tror jag likväl, att en skilnad lämpligen bör göras i de arfvoden, som nu må komma att bestämmas. Affärsledningen är och förblifver den viktigaste delen af bankstyrelsens verksamhet, och det synes därför, att, såsom ett uttryck härför, arfvodet för den af deputerade, som närmast skall handhafva denna, bör sättas något högre.

Deremot torde det vara lämpligt, att likhetsprincipen vidmagthålles i fråga om de båda vice deputeraderna.

Hvad angår de ordinarie fullmäktigearfvodena, skall jag nu icke framställa något förslag till ändring, enär jag är förvissad, att bankoutskottet icke underlåter att taga hänsyn till det behof af höjning äfven i dessa arfvoden, som må kunna anses förefinnas.»

Med anledning af förevarande motion hafva bankofullmäktige af gifvit infordradt yttrande samt deruti uttalat sin anslutning till det i motionen väckta förslag om utseende af två vikarierande deputerade bland fullmäktige; och hafva de dervid åberopat ett af fullmäktige vid 1900 års riksdag afgifvet yttrande i anledning af ett då inom utskottet väckt förslag i liknande syfte som nu föreliggande, i hvilket sistnämnda yttrande anförts följande:

»Enligt den fördelning af göromålen emellan de två ordinarie depu-

terade, som är uppgjord, åligger det den ene att verkställa köp och försäljning af utländska vexlar med hvad dertill hörer och den andre att utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt. Båda dessa olikartade bestyr åligger det den vikarierande deputeraden att öfvertaga vid förfall eller ledighet för den ordinarie. Om det alltid varit förenadt med svårighet att finna en person, som förenat de egenskaper, som fordras för att sköta båda göromålen, så har denna svårighet än mera ökat, sedan göromålen inom båda områdena tilltagit i så hög grad, som under senare år varit förhållandet, och väl kan man säga, att på den vikarierande deputeraden ställas alldeles för stora anspråk. När härtill kommer, att om den vikarierande inträdt i tjenstgöring för den ene deputerade och behof af ledighet samtidigt uppkommer för den andre, måste på samma hand förenas båda deputerades göromål, som likväl hvar för sig kräfvat sin man, så anse fullmäktige sig hafva fullt skäl att förorda det inom utskottet väckta förslaget såsom en väsentlig förbättring i nuvarande anordningar. För hvar och en af de deputerade skulle i så fall en vikarierande utses.

Den förändrade anordningen skulle emellertid för förvaltningen kunna medföra än större fördel och tillika bereda lättnad i ordinarie deputerades göromål, om åt fullmäktige öfverlemnades att, när anledning dertill förekomme, tillfälligt eller för längre tid tills vidare på vikarierande deputerad öfverflytta någon viss del af ordinarie-deputerades åligganden.»

Innan utskottet öfvergår till att yttra sig angående föreliggande förslag, vill utskottet erinra om ytterligare ett par vid föregående tillfällen af bankofullmäktige beträffande organisationen inom riksbanksstyrelsen afgifna yttranden, hvilka äfven nu af fullmäktige särskildt åberopats, nemligen

dels hvad fullmäktige sålunda i ämnet uttalat vid 1874 års riksdag:

»En följd af de förändringar, som vidtagits i sättet för riksbankens förvaltning, äfvensom af den utveckling, riksbankens utländska vaxelrörelse erhållit, är, att göromålen för fullmäktiges båda deputerade ökas så pass, att behofvet för dem af någon ledighet årligen är fullt ut det samma som för tjenstemännen. Men härvid möta ganska stora svårigheter, då dels göromålens tilltagande gör den hittills någon gång begagnade utvägen, att en deputerad för någon tid åtager sig båda befattningarna, olämplig, dels, sedan deputerades göromål och uppdrag, genom beslut af 1873 års Riksdag, blifvit från hvarandra bestämdt afskilda, det i sjelfva verket icke hos den ene deputeraden kan förutsättas större kännedom

om den andres göromål, än hvad hvar och en af fullmäktige kan ega. Bland öfriga fullmäktige är, efter hvad erfarenheten visar, vanligen icke någon benägen att åtaga sig deputeradegöromålen. Skälen härtill äro lätt insedda. Den korta tid, för hvilken uppdraget lemnas, och aflönningens belopp sätta icke dessa fullmäktige i tillfälle att egna sig åt bankstyrelsens göromål såsom hufvudsak för deras verksamhet, och det lärer då finnas ganska naturligt, att de ej kunna vara benägna att, äfven för en tillfälligt förökad inkomst, åtaga sig för någon tid betydligt förökade göromål under den tid på året, då de vanligen sjelfva, lika väl som deputerade, önska åtnjuta ledighet. Men en följd af dessa förhållanden är, att icke någon af fullmäktige, utom de ordinarie deputerade, vinner den kännedom om deputeradegöromålen, som, för den händelse förfall inträffar för någon af deputerade, kan sätta honom i tillfälle att utan svårighet öfvertaga göromålen. Det uppdrag, som är riksbankens styrelse anförtrödt, torde dock vara så viktigt, att förhållandena icke kunna anses väl ordnade, derest styrelsen skulle kunna sättas i svårigheter eller förlägenhet därför, att någon af deputerade oväntadt afginge. För afhjelpande af dessa olägenheter synes det fullmäktige gagneligt, om arfvode anvisades åt en biträdande deputerad mot skyldighet för denne att inhemta kännedom om deputeradegöromålen samt att såväl under den ledighet, som kunde varda åt de ordinarie deputerade medgifven, som ock vid tillfälliga, kortare förfall för någon af dem sköta deras befattningar»,

dels ock fullmäktiges till 1884 års bankoutskott med anledning af väckt motion afgifna yttrande, som bland annat innehåller:

»Den befattning med styrelsen och förvaltningen af riksbanken, som åligger fullmäktige, är, såsom vid granskning af bankoreglementets särskilda delar lätt inses, af en betydlig omfattning, hvilken icke heller, med afseende på ämnens vikt och ansvarsfulla beskaffenhet, torde kunna särdeles minskas. Icke allenast meddelandet af allmänna föreskrifter, utöfver hvad genom bankoreglementet är på förhand fastställt rörande metalliska kassan, utrikes vaxelhandeln, köp och försäljning af publika papper m. m., utan äfven de mångfaldiga, merendels magtpåliggande verkställighetsåtgärder, som dermed äro förenade, tillhöra dels fullmäktige omedelbart, samfäldt eller genom de bland dem, i enlighet med reglementets medgifvande, utsedde deputerade, dels ock tjänstemän, hvilka sortera direkte under fullmäktige. I och för fullgörandet af dessa åligganden erfordras en ständig uppmärksamhet på allmänna finansiella för-

hållanden så utom som inom landet, på kursförändringar och priser å allmänna värdepapper, en kännedom angående utländska handelshus och deras ställning, på hvilken bankens säkerhet är i väsentlig mån beroende, samt mera dylikt. Dessa åligganden föranleda uppgörandet af köp och försäljning af vaxlar samt deraf härflytande hvarjehanda öfverenskomelser, åtgärder för införsel af ädla metaller, utrikes brevexling och besörjningar af inkasseringar m. m. Då de mångfaldiga bestyr samt den ständiga uppmärksamhet och oafbrutna omsorg, som af meromförmälda angelägenheter påkallas, icke lämpligen kunna eller ens böra i detaljerna af samtliga fullmäktige handhafvas, har, sedan nuvarande deputerad-institution tillkom, en af fullmäktiges deputerade haft dessa omfattande och magtpåliggande göromål sig i första rummet ålagda; hvaremot den andre deputeraden företrädesvis haft att särskildt egna sin uppmärksamhet och sina åtgärder till hvad som rör bankoverkets inre förvaltning och ekonomi. Sålunda tillkommer honom att utöfva daglig tillsyn öfver göromålen i hufvudkontoret och handhafva den dagliga förvaltningen derstädes; att för sådant ändamål vaka öfver verkställigheten af fullmäktiges beslut och meddela de närmare föreskrifter rörande sättet för verkställighet deraf och dermed sammanhang egande frågor, som må vara erforderliga; att hafva det närmaste öfverinseendet öfver tjänstemännen och vaktbetjeningen och i sådant hänseende bereda och föredraga ärenden rörande tjänstetillsättningar, ledigheter och förordnanden till tjänster vid såväl hufvud- som afdelningskontoren; att i öfrigt hos fullmäktige föredraga de ärenden, som eljest tillhöra området för de till bankens verksamhet hörande ämnen; att vidtaga förfoganden för göromålens fortskyndande eller för allmänhetens större bekvämlighet i dess beröring med banken; att minst en gång under hvarje månad inventera dagkassan och förrättningskassorna vid hufvudkontoret med dess afdelning å Norrmalm samt två gånger hvarje år, jemte annan fullmäktig, inventera hufvudkontorets samtliga förvarings- och förrättningskassor, dagkassan, säkerhetshandlingarne för utlåningsrörelsen, förrådet af utrikes vaxlar, i förvar emottagna värdepapper samt paketer och annan flyttbar egendom, sedelkontorets behållningar m. m.; att, när i de af hufvudkontoret begagnade byggnader yppas behof af underhållsarbeten, som fordra skyndsamt verkställighet, derom förordna; att utöfva tillsyn öfver riksbankens brandanstalter och i afseende på handhafvandet af desamma vidtaga behöfliga förfoganden; att förordna om sådana åtgärder, som leda till ordning och hushållning i handhafvandet af ekonomien m. m.»

Såsom framgår såväl af motionärens anförande som af fullmäktiges ofvan åberopade uttalanden, utgår förslaget om två vikarierande deputerade från den uppfattningen, att arbetet och åliggandena för de båda deputeraderna äro så olika, att det fordras en särskild utbildning för hvardera af dessa befattningar, ett betraktelsesätt, som i synnerhet tagit sig uttryck uti fullmäktiges uttalande år 1874, eller att de deputerade icke kunna förutsättas ega större kännedom om hvarandras göromål än hvad hvar och en af fullmäktige kan ega. Ett dylikt tillstånd torde icke kunna anses tillfredsställande eller bidragande till att göra riksbanksförvaltningen enhetlig, och skulle två vikarierande deputerade tillsättas, en för hvardera af de ordinarie deputerade, skulle detta sannolikt endast bidra till att öka faran för eller möjligheten af dualism i förvaltningen.

Ehuru utskottet således anser, att två vikarierande deputerade icke böra ifrågakomma, på sätt herr Lithander i sin motion föreslagit, erkänner utskottet, att med den nuvarande organisationen, då den vikarierande deputerade icke egnat hela sin tid åt riksbanken, det varit svårt för honom att sätta sig in uti alla de olika göromål, som deputerade haft att handlägga, men har utskottet för sin del trott, att detta ändamål lättast kunde vinnas derigenom, att en med bankgöromål fullt förtrogen person alltid funnes tillgänglig att inträda i deputerades ställe. Med den utveckling, som riksbanken vunnit i dess olika rörelsegrenar, har utskottet ansett det fördelaktigt, att icke blott de deputerade, såsom hittills, egnade sin tid uteslutande åt vården af riksbankens angelägenheter, utan att äfven den vikarierande deputerades tid kunde uteslutande tagas i anspråk för samma ändamål samt att denne därför, utom nuvarande åliggande att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, fullgöra dennes åligganden, jemväl skulle hafva skyldighet att utföra de uppdrag, hvilka kunde honom af fullmäktige anförtros.

Jemte det utskottet således har den uppfattningen, att man för undvikande af splittring i riksbankens förvaltning i stället för nu föreslagna två vikarierande deputerade fortfarande såsom hittills bör bibehålla en vikarierande deputerad, synes det utskottet, att äfven med hänsyn till arbetsfördelningen mellan de deputerade den största möjliga enhet i riksbankens styrelse bör åstadkommas. Såsom ofvan anförts, framhålla fullmäktige i sitt yttrande till 1900 års bankoutskott, att enligt den fördelning i göromålen mellan de två ordinarie deputerade, som blifvit

uppgjord, det åligger den ene att verkställa köp och försäljning af utländska vaxlar med hvad dertill hörer och den andre att utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt. Denna åtskilnad mellan handhafvandet af utrikes- och inrikesaffärerna synes emellertid utskottet mindre tillfredsställande, ty inom hvarje bankförvaltning sammanhänga uppenbarligen så alla affärs-transaktioner inom och utom landet, att en splittring i ledningen af desamma, beroende på, om de äro utrikes eller inrikes, icke kan eller får ega rum, och särskildt för riksbanken, när densamma snart skall öfvertaga all sedelutgifning, är en enhetlig ledning i detta afseende så mycket mera nödvändig, som annars en konsekvent och säker diskontopolitik af riksbanken lätt kan äfventyras. Det förefaller, som om fullmäktige uti sitt här ofvan omförmälda yttrande år 1884 i viss mån hyst samma uppfattning angående arbetsfördelningen mellan de deputerade, som utskottet här ofvan antydt. Medan nemligen fullmäktige anförde, att för fullgörande af fullmäktiges åligganden erfordrades en ständig uppmärksamhet på allmänna finansiella förhållanden så utom som inom landet, på kursförändringar och priser å allmänna värdepapper, en kännedom angående utländska handelshus och deras ställning m. m., samt att dessa åligganden föranledde uppgörande af köp och försäljning af vaxlar och deraf härflytande hvarjehanda öfverenskommelser, åtgärder för införsel af ädla metaller, utrikes brevexling och besörjande af inkasseringar äfvensom att en af de deputerade haft alla dessa omfattande och magtpåliggande göromål sig i första rummet ålagda, meddelade fullmäktige, att den andre deputeraden företrädesvis haft att särskildt egna sin uppmärksamhet och sina åtgärder till hvad som rörde *bankoverkets inre förvaltning och ekonomi*.

I enlighet härmed anser utskottet, att riksbankens förvaltning fortfarande bör handhafvas af två deputerade såsom föredragande inför fullmäktige; men, då den ene af dessa deputerade skulle omhänderhafva, bland annat, vaxelrörelsen — såväl den inrikes som den utrikes — och lånerörelsen i dess helhet samt till följd deraf de denne deputerade åliggande göromål måste anses blifva mera magtpåliggande och af en för riksbankens verksamhet betydelsefullare art än den andre deputerades, hvilken i främsta rummet skulle egna sin uppmärksamhet åt riksbankens inre förvaltning och ekonomi rörande frågor, har utskottet ansett det lämpligt, att de båda funktionärerna bland fullmäktige äfven till benäm-

ningen skildes från hvarandra, så att den förre kallades *förste* deputerad och den andre erhöle benämningen *andre* deputerad. Härmed har utskottet emellertid icke velat gifva stöd åt den uppfattning, att dessa deputerades verksamhetsområden skulle vara strängt skilda från hvarandra, utan utskottet förmodar, att båda de deputerade ständigt så samverkade med hvarandra, att den ene med noggrann uppmärksamhet följde den andres åtgöranden, så att han dermed vore fullt förtrogen och i händelse af behof vid förekommande fall kunde öfvertaga den andres verksamhet. Då nu härtill kommer, att den vikarierande deputerade, såsom utskottet föreslagit, skulle komma att egna hela sin tid åt riksbanken, blefve äfven han i tillfälle att sätta sig in uti och med uppmärksamhet följa de olika uppdrag, hvilka blifvit de båda deputerade anförtrodda; och torde på sådant sätt befordras den enhet i förvaltningen, som utskottet finner i så hög grad önskvärd.

Såsom en gifven följd af den vikarierande deputerades förändrade ställning blir nödvändigt att tillförsäkra jemväl denne rätt till semester i likhet med de ordinarie deputerade.

Ehuru utskottet ej anser det vara alldeles nödvändigt, att vid hvarje fall, då den vikarierande deputerade tjänstgör såsom deputerad, annan fullmäktig inträder för fullgörande af de nämnde deputerade lemnade uppdrag, har utskottet dock velat lemna öppet att, när fullmäktige anse sådant erforderligt, inom sig utse någon, som har att inträda såsom vikarierande deputerad med rätt för fullmäktige att till den sålunda förordnade af bankens medel utanordna arfvode, motsvarande det till den vikarierande deputerade i staten anvisade.

Hvad angår pröfning af utlåningsärenden, verkställes denna, enligt föreskrift i gällande bankoreglementes § 39 mom. 2, alla söckendagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfriga fullmäktige. Om, såsom utskottet föreslagit, både de ordinarie och den vikarierande deputerade, komma att vara i ständig tjänstgöring, föranleder detta en ändring i momentets senare del; men då det måste anses såsom sjelffallet, att i tjänst varande deputerade — såväl de ordinarie som den vikarierande — komma att delta i förevarande pröfning, har det synts utskottet, att denna del af momentet bör utgå och förevarande stadgande således inskränkas till att pröfning af utlåningsärenden alla söckendagar skall verkställas af minst fyra fullmäktige.

Herr Lithander har i sin motion föreslagit, att Riksdagen måtte besluta sådan förhöjning i de för fullmäktige i riksbanken anvisade arf-

voden, att dessa komme att från och med innevarande års början utgå med dels åt deputeraden för inre förvaltningen sammanlagdt 17,000 kronor, dels åt deputeraden för utrikes vaxelrörelsen sammanlagdt 20,000 kronor.

Med anledning häraf har utskottet, som redan vid nästlidet års riksdag haft sin uppmärksamhet fäst på nödvändigheten af dessa arfvodens höjande; nu ansett sig böra till Riksdagen ingå med förslag i sådant syfte. Med hänsyn till dels den utveckling, riksbanken under de senaste åren erhållit, dels den ställning, riksbanken inom kort kommer att intaga såsom centralbank och ensam sedelutgifvande, samt då dessutom såväl de ordinarie som den vikarierande deputerade måste egna hela sin tid åt riksbankens tjänst, har utskottet, som beträffande omfattningen och betydelsen af de olika deputerade åliggande arbete hänvisar till hvad härom förut yttrats, ansett, att de deputerades arfvoden borde utgå med följande sammanlagda belopp, nämligen till *förste* deputeraden med 20,000 kronor, till *andre* deputeraden med 15,000 kronor och till den *vikarierande* deputeraden med 12,000 kronor; hvarjemte och då rörelsen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri vid Tumba numera i väsentlig mån utvidgats och i sammanhang härmed det arbete, hvilket åligger den bland fullmäktige, som ombesörjer tillsynen vid nämnda pappersbruk och tryckeri, i motsvarande grad ökats, utskottet funnit sig böra hemställa, att arfvodet för denne fullmäktig måtte höjas med 1,000 kronor, så att han komme att erhålla ett sammanlagdt arfvode af 6,000 kronor.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet, som under riksdagens lopp kommer att framställa förslag till de ändringar i reglementet för riksbankens styrelse och förvaltning, hvilka i följd af motion eller eljest må anses erforderliga, hemställa,

att Riksdagen, med afslag å herr Lithanders förvarande motion, må besluta:

1:o.

att § 38 i bankoreglementet erhåller följande ändrade lydelse:

a) mom. 1:

nuvarande lydelse:

Fullmäktige utse inom sig två deputerade, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vexlar med hvad dertill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

föreslagen lydelse:

Fullmäktige utse inom sig två deputerade, *en förste och en andre*, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vexlar med hvad dertill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

b) mom. 2:

nuvarande lydelse:

Derjemte utse fullmäktige, likaledes inom sig, en vikarierande deputerad, hvilken det åligger att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, fullgöra dennes åligganden.

föreslagen lydelse:

Derjemte utse fullmäktige, likaledes inom sig, en vikarierande deputerad, hvilken det åligger *dels* att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, *inträda såsom deputerad, dels och att utföra de uppdrag, hvilka kunna, honom af fullmäktige anförtros.*

c) mom. 3:

nuvarande lydelse:

Ordinarie deputerade ega åtnjuta ledighet hvardera en och en half månad årligen.

föreslagen lydelse:

Ordinarie deputerade och vikarierande deputerad ega åtnjuta ledighet en hvar en och en half månad årligen.

d) mom. 4—6: oförändrade.

e) mom. 7:

Derest vikarierande deputerad tjenstgör såsom ordinarie eller åtnjuter ledighet och fullmäktige finna erforderligt att förordna särskild vikarierande deputerad, eger denne att för tiden i fråga af bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för vikarierande deputerad i staten anvisade arvode.

f) mom. 8.

Förutvarande mom. 7 oförändradt.

2:o.

att bankoreglementets § 39 mom. 2 får följande lydelse:

nuvarande lydelse:

Pröfning af utlåningsärenden verkställes alla söckendagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfriga fullmäktige.

föreslagen lydelse:

Pröfning af utlåningsärenden verkställes alla söckendagar af minst fyra fullmäktige.

3:o.

att aflöningsstaten för fullmäktige i riksbanken
erhåller följande lydelse:

nuvarande lydelse:	föreslagen lydelse:
A. Fullmäktige i riksbanken:	A. Fullmäktige i riksbanken:
sju fullmäktige upp- bära i årligt arfvode hvarje..... kronor 4,000	sju fullmäktige upp- bära i årligt arfvode hvarje..... kronor 4,000
hvarförutom två depu- terade åtnjuta hvar- dera..... » 8,000	hvarförutom <i>förste de-</i> <i>puteraden åtnjuta</i> » 16,000
och en vikarierande deputerad..... » 3,000	<i>andre deputeraden</i> » 11,000
samt derförutom den fullmäktig, som be- sörjer tillsynen vid riksbankens papp- persbruk och tryc- keri..... » 1,000	och en vikarierande deputerad..... » 8,000
	samt derförutom den fullmäktig, som be- sörjer tillsynen vid riksbankens papp- persbruk och tryc- keri..... » 2,000

samt

4:o.

att förestående aflöningsstat må vinna tillämp-
ning från och med månaden näst efter den, då val
till fullmäktige i riksbanken vid innevarande års riks-
dag egt rum.

Stockholm den 12 februari 1901.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.